

Rui nüüd Juhon, se oli noorem poja nimi, niijugust pülli igakord wanematele kõrku puhus, kui jut soðja teele juhtus, pidid wiimaks ommetegi isal ja emal filmad lahti proðma ja nemad selget oru jaoma, et neude waatajaesimine piika peale sün midagi ei ulata. „Juhonit olin — ütles ema — „juba maast mäolast natuke kauge pea, kes korra ettevõtetud tujust ei tahnnud lohkuda, mis temast mehe eal paremat tohiss loota. Minu armateid näitab mõnusam fui meie järele anname, seist Liisu on muud õfs tutarlapst ja võhib meie mojas hõlpsalt paremale teeile aega mõõda juhatud jaoda.“ Mihkel pidi sed tõllis wanematele jälle digust antma ja lubas wiimaks mõne nädala pârast pojale vaist koida. Kust ta ise tahabs. Sedavõisti oli noorel mebel wanemate poolt luba läes ja et temal tutarlapsega koos juba aamugi räägitud oli, sellepärast ei puudunud enam muud, kui tuleva õis toadi ja õia eide lubadus.

Jõulu viimset pühapäeval olid Peeter Mõistandi talus veised pürid, mis tema iga aasta sel ajal püdas ja ligemaid õõru ja tutarvoaid oma mojaõje koffu palus. Ulewainu peremeed läks oma naisse, poja ja tütreaga kae sinna, aga Juhanil oli siinel nõu tâna kõsimist selges tõha. Gi olnud veel palju õhtut läinud, seal palus ta Mõistandi triiste hulgast kõrvale ja tunnistas temale oma südame ihakamist. Peeter seisnes natuke orga sügavaas mõttes ja kostis õid : „Sinu soovimiste tunnistas tuleb mul sâi natuke legemata, iheäranis tâna õhtu, kus veel aega ei ole pikemalt läbirääkida; mul ei ole sinu waata midagi südame peal, siiski on aega tarvis arvamiseks, — tule mõne pârava pârast tegasi, kui sedagi muud võõrcaid sün ei ole.“

Juhon ei võinud neist sõuadeist midagi lähenendada, kas ei ehk ja otjuseks pidi antama, aga tema lootis, et Liisu tema poolt saab seisma, kui wanemad lähavad nõu pidama, seist et Liisu temal ja tema Liisul õrmes oli. Õhtul räägiti kõik sugu jutusi, ommetegi võbis õfs kõrvale waataja lähele panna, et Ulewainu Juhon palju wâhem teiste lõnest oja roõttis; tema istus kui pool unenâus ja ülöned kui tal

filmad fogemata Liisu peale langejivad ja Liisu waatamine temaga fogemata koffu juhius, seal läksid mõlemil palged puuajemaks ja tutarlaps lõi filmad maha.

Kes see kõrra jäherduv lugu läbi katunud, kui need tea-wad, mis taske ühel nooret ümimesel kahewahel olemine on, ja ei soa seda voleks ajama, kui sün ütleme, et Juhanil enam tööt ei tahnnud maitseko, ega õõsel rahulist und filmade peale tulsa. Olgu otjus kuda juhub, hea ehl poha, mõtles tema, uga mina pean selget otjus jaoma, seist et ma sedavõisti kauem ei või elada. Wiimisel wana aasta õhtul ütles ta wanematele: ma pean tâna natuke kulosse sõitma, õige pange pashoob, kui hiljemine jaolt kõju jõuon tulema; räfendas hobuse jaoui ette ja siis otsekohje Mõistandi perede. Peeteri lohke teretomine töötis tappa ootudes Juhanil südant mõne tolli kõrgemole, nõsama läkselt andis peredaine temale kät, ja Liisu ? Roh Liisu oleks oma südame sunnil veel lohkermaalt kät pakunud, kui tutarlapje hâbendus sinna wâhele ei oleks tulund. Ommetegi ei wiibinud kuigi palju aega, seal mõttis Mõistandi ise oodetud jutu otjast sedavõisti sinni : „Armas poeg Juhon, seist pojaks pean ma sind nüüd nimetama! meie oleme iiselestis sinu kostja lugu igapidi läbitääninud, kus Liisu mulle tunnistas, et tema süda sinu poole lähab, mis veel wanematel siis pikemalt wâsta seismist võhiss olla.“ Sellepeale pani ta laste käed kostku, Jariistas neid ja ütles : „Laevarane isa saagu teile saatjaks eluteel, ja lastu tõik õnnelikult korda minna. Relispüh, kui Jumal sinna ojani elupâiwi ja terwist pisendab, ta hame pulmad teha, kui sinu wanematel midagi selle waata ei ole rääkimist?“ Nüüd peasid Juhanil ühekorraga teile parlad läbti, kui oleks uus eluvaim tema siise läinud; tema rääkis, kuda wanemate wabel kostja osi juba aamugi selges olla tehitud, ega salganud kaa mitte, et tema isa esitõsalt kõsimise waasta oli seisund, ommetegi wiimaks järele annud. „Ma võijin kül arvata,“ uuretas Peeter — „et sinu isa niijugust ilmaloõt enesele minijalg ei soovinud, kui meie Liisu, aga õra korda midogi: temal ei ole sõri peas ega soba taga!“ Kit lijas peale : „Sa jaab temast hea lohke südamega naisse. Nõnda